

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Паламарчук Вікторія Всеволодівна, студент навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ *Юрковська Л.Г.*

Останнім часом в Україні відбулася ціла низка правових реформ. Однією із них стало прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України 13 квітня 2012 року.

Значною перевагою Кодексу є унормування дійсної рівності сторін у загальному процесі, причому порівняно з минулим процесуальним законодавством відчутно розширено права адвоката, зміцнено гарантії їх реалізації та зменшено обсяг прав прокурора. Функції обвинувачення й захисту стали переважно врівноваженими, що зміцнює разом з іншими факторами можливість суду неупереджено розглядати справи та приймати виважені й справедливі рішення.

Кримінальний процесуальний кодекс України врегулює кримінальне провадження України.

Згідно із положеннями ст.1 КПК України порядок кримінального провадження на території України визначається лише кримінальним процесуальним законодавством України.

Кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, КПК України та інших законів України.[1]

Визначений кримінальним процесуальним законодавством порядок провадження у кримінальній справі (кримінальна процесуальна форма) є однаковим на всій території України.

Базовим кримінальним процесуальним законом України є Кримінальний процесуальний кодекс України.

Новий КПК України містить у собі одинадцять розділів (I – загальні положення; II – заходи забезпечення кримінального провадження; III – досудове розслідування; IV – судове провадження у першій інстанції; V – судове провадження з перегляду судових рішень; VI – особливі порядки кримінального провадження; VII – відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження; VIII – виконання судових рішень; IX – міжнародне співробітництво під час кримінального провадження; X – прикінцеві положення; XI – перехідні положення.), 46 глав та 614 статей.

У новому Кримінальному процесуальному кодексі України преамбула відсутня.

Завершеності, доступності й ефективності кримінальному судочинству додають конструктивні й логічні новели, зокрема, зміцнення законності провадження та збереження доктрини непорушності прав і свобод особи введення процесуальної фігури слідчого судді, ліквідація інституту повернення судом справи для додаткового розслідування, трансформація стадій порушення кримінальної справи в спрощеній процедурі початку розслідування справ про кримінальні правопорушення, реалізація конституційної вимоги про утворення й процедуру діяльності суду присяжних, лібералізація заходів процесуального кримінального примусу, введення прогресивного кримінального провадження на підставі угод про примирення між потерпілим та підозрюваним, обвинуваченим про визнання винуватості, забезпечення заходів щодо охорони державної таємниці під час кримінального провадження, упорядкування міжнародного співробітництва у галузі кримінального провадження та багато інших удосконалень змістового й редакційного характеру.[2]

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України № 4651-VI від 13 квітня 2012 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 4651-17. – ст. 1.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.С. Шумила – Юстиніан, 2012. – 1328 с.